

мъжко *хоро* с хват за рамо, наречено *Чорбаджийско*. *Кючеците*, които се свирят, според музикантите са *стари* и *нови* – по един начин звучи “стария цигански чочек”, по друг – *кючек* по *чалга* хит на Тони Стораро. В Белица на семеен празник се свирят и играят *кючеци*, които музикантите наричат *турски*.

* * *

В зурнаджийската музика от Югозападна България се проявяват типични за един традиционен локален стил и репертоар черти: усвояване, възпроизвеждане и предаване безписмено (устно) и без технологични посредници (на живо); динамично съотношение и взаимодействие между инвариантни и вариантни музикални “ядра” и “електрони”; локално ограничени стойности на неговата значимост. Ситуацията днес, когато зурнаджийската традиция е подложена на различни метаморфози (от промяна в конструкцията на музикалните инструменти, през промяна в изпълнителските стилове и контексти, до промяна в съотношението устно изпълнявана-записана музика), естествено води и до промени в зурнаджийската музика, която все по-активно търси профилите на своята модернизация.